

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. v právní věci navrhovatele: **WEENEN s. r. o.**, se sídlem Panská 895/6, Praha 1, IČ 27192946, zastoupený Mgr. Michalem Bedrnou, advokátem se sídlem Eliášova 21, Praha 6, proti odpůrci: **Město Roztoky**, se sídlem nám. 5. května 2, Roztoky, zast. JUDr. Lubošem Kunou, advokátem se sídlem Tábořská 29, Praha 4, o návrhu na vydání předběžného opatření v řízení o zrušení opatření obecné povahy - Regulačního plánu Tiché údolí schváleného Zastupitelstvem obce Roztoky č. 186-12/10 ze dne 22. 9. 2010,

t a k t o :

Návrh na vydání předběžného opatření, kterým by byla odložena účinnost Regulačního plánu Roztoky - Tiché údolí schváleného Zastupitelstvem obce Roztoky č. 186-12/10 ze dne 22. 9. 2010 do doby, než bude rozhodnuto o návrhu na zrušení tohoto Regulačního plánu, **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel se návrhem ze dne 23. 11. 2010 domáhal zrušení opatření obecné povahy – Regulačního plánu Tiché údolí schváleného Zastupitelstvem obce Roztoky č. 186-12/10 ze dne 22. 9. 2010. Současně požadoval, aby Nejvyšší správní soud vydal předběžné opatření ve smyslu § 38 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), kterým by odložil účinnost Regulačního plánu Roztoky- Tiché údolí do doby, než bude rozhodnuto o návrhu na zrušení tohoto Regulačního plánu.

Navrhovatel má za to, že pokud dojde k výkonu opatření obecné povahy, kterým se vydává Regulační plán Roztoky – Tiché údolí, hrozí mu vážná újma spočívající v diskriminaci navrhovatele v dispozici s vlastním majetkem oproti ostatním vlastníkům nemovitostí v lokalitě Tiché údolí. Už sama skutečnost, že vlastníkově lokality Z1 Maxmiliánka jsou v rozporu s právními předpisy nastaveny jiné podmínky pro nakládání se svým majetkem (tj. stavební uzávěra), způsobuje zvyšování nákladů na údržbu této lokality tak, aby nedošlo k úplnému zchátrání nemovitostí.

Přípisem zdejšího soudu ze dne 26. 11. 2010, č. j. 5 Ao 7/2010 - 12 byl navrhovatel vyzván, aby svůj návrh na vydání předběžného opatření specifikoval v tom smyslu, aby uvedl v čem spatřuje jím uváděnou vážnou újmu, jež mu vznikne, neboť v návrhu je tato tvrzena pouze v obecné rovině.

Navrhovatel reagoval na výzvu soudu podáním ze dne 1. 12. 2010, doručeným soudem 6. 12. 2010, kde uvedl, že jím napadený regulační plán je diskriminující co do vyloučení možnosti navrhovatele vykonávat své vlastnické právo jakožto právo ústavně zaručené. Vyloučení rovnosti v právech osob lze samo o sobě považovat za natolik zásadní narušení sféry navrhovatele, že po něm nelze požadovat, aby tento zásah, byť jen dočasně, snášel. S ohledem na shora uvedené, stěžovatel není schopen soudu předložit jakékoliv konkrétní vyčíslení újmy např. v podobě ušlého zisku.

Navrhovatel současně uvedl, že v případě, kdy by jiní vlastníci nemovitostí na základě regulačního plánu naplňovali svá práva (např. zahájili výstavbu nemovitostí), a posléze by byl regulační plán soudem zrušen, mohlo by to mít negativní dopad do sféry práv těchto osob.

Odpůrce se k návrhu na vydání předběžného opatření nevyjádřil, ačkoliv byl k tomu vyzván.

Soud může dle § 38 odst. 1 s. ř. s., předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet, byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímne upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu. Ze stejných důvodů může soud uložit uvedenou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.

Nejvyšší správní soud tedy posuzoval, zda tvrzení navrhovatele uvedená v návrhu na předběžné opatření svědčí o hrozící vážné újmě, pro kterou by bylo třeba zatímne upravit jeho poměry. „Vážná újma“ ve smyslu § 38 odst. 1 s. ř. s. je neurčitý právní pojem, který soud vyloží vždy v souvislosti s konkrétními okolnostmi projednávané věci. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu je možno obecně za vážnou újmu označit takový zásah do právní sféry účastníka, který představuje její natolik zásadní narušení, že po účastníkovi nelze spravedlivě požadovat, aby jej, byť dočasně, snášel (shodně viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006 - 37, dostupné na www.nssoud.cz). Vážnou újmu tedy budou zejména intenzivní zásahy do intimní sféry navrhovatele, do jeho vlastnických práv či do jiných jeho subjektivních práv, zejména těch, která mají povahu práv ústavně zaručených. Ve vztahu k naplnění podmínky, dle které se musí jednat o *hrozící* vážnou újmu, musí být zřejmé, že tento vážný stav může nastat v jakémkoliv blízkém okamžiku, aniž by předtím navrhovatel měl možnost vyčerpat další opravné prostředky či nástroje, jejichž prostřednictvím by bylo možné negativním účinkům zabránit.

Dle judikatury Ústavního soudu, (viz. nálezn sp. Zn. Pl. ÚS 16/09 ze dne 19. 10. 2010) „*zákonná úprava řízení o nařízení předběžného opatření musí vytvořit procesní prostor, aby při reflektování účelu předběžného opatření byla současně zachována dotčenému účastníkovi řízení reálná možnost ochrany jeho práv ve vztahu k nařízenému předběžnému opatření, a to zejména s ohledem na to, že soudní řízení není omezeno lhůtou, což znamená, že*

předběžné opatření může vyvolávat účinky po nikoli zanedbatelnou dobu do pravomocného ukončení řízení.“ Dále Ústavní soud v citovaném nálezu zdůraznil, „že předběžné opatření je institutem, který se uplatňuje v situacích, v nichž nelze vyčkávat konce řízení, ale v nichž je zapotřebí ještě před rozhodnutím o věci samé přijmout určitá dočasná opatření, neboť jinak by brozilo, že meritorní rozhodnutí, jímž bude řízení skončeno, již nebude mít pro řešení vztahu mezi účastníky reálný význam.“

O takový případ se v projednávané věci nejedná. Nejvyšší správní soud nedospěl k závěru, že by v projednávané věci bylo nutné poměry účastníků dočasně do rozhodnutí zdejšího soudu upravit a to taktéž s ohledem na lhůtu stanovenou v § 101d odst. 2 s. ř. s., v níž Nejvyšší správní soud rozhoduje.

Navrhovatel ve svém návrhu uvádí, že pokud dojde k výkonu opatření obecné povahy, kterým se vydává Regulační plán Roztoky – Tiché údolí, hrozí navrhovateli vážná újma spočívající v diskriminaci navrhovatele v dispozici s vlastním majetkem oproti ostatním vlastníkům nemovitostí v lokalitě Tiché údolí. Navrhovatel tedy spatřuje vážnou újmu ve srovnání s ostatními vlastníky, jejichž pozemky spadají do působnosti napadeného regulačního plánu. Vyloučení rovnosti v právech vlastníků dle stěžovatele lze samo o sobě považovat za natolik zásadní narušení sféry navrhovatele, že po něm nelze požadovat, aby tento zásah, byť jen dočasně, snášel. S ohledem na shora uvedené, stěžovatel není schopen soudu předložit jakékoliv konkrétní vyčíslení újmy např. v podobě ušlého zisku.

Navrhovatelem tvrzenou diskriminaci ve srovnání s ostatními vlastníky nemovitostí v dané věci nelze kvalifikovat jako případnou hrozbu vážné újmy ve smyslu § 38 s. ř. s. Stavební uzávěra platí na pozemcích navrhovatele již od roku 2006. Odložením účinnosti regulačního plánu, jež se navrhovatel domáhal, by se situace navrhovatele oproti původnímu stavu založenou stavební uzávěrou dle nařízení Města Roztoky č. 1/2006 ze dne 11. 12. 2006 nijak nezměnila. Hrozbu vážné újmy na straně navrhovatele též nelze odůvodnit negativním dopadem do práv těch vlastníků odlišných od navrhovatele, kteří by na základě regulačního plánu zahájili výstavbu a byli jeho případným zrušením dotčeni. Taktéž nákladů na údržbu nemovitostí, jejichž zvýšení navrhovatel zmiňuje, by se odložení účinnosti regulačního plánu nijak nedotklo.

Návrh na vydání předběžného opatření dle § 38 s. ř. s. ve znění uvedeném ve výroku rozhodnutí byl proto jako nedůvodný zamítnut.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. prosince 2010

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu

